

BUITENLAND

DE MILLERPRIJS

Toen in 1907 de droeve tijding van den onverwachten dood van Prof. W. D. Miller Europa bereikte, besloten Röse en Jenkins uit Dresden om aan de volgende vergadering van de F. D. I. te Amsterdam voor te stellen een internationale herinnering in het leven te roepen ter eere van den overledene. Gedacht werd aan een monument, maar men achtte het veel meer overeenkomstig den wensch van den grooten doode om een fonds te scheppen dat zijn naam zou dragen en dat gebruikt zou worden voor wetenschappelijk onderzoek in de tandheelkunde.

In Amsterdam werd een commissie benoemd, als Bestuur van een Internationaal „Miller”fonds dat gevormd zou worden uit een algemeene inschrijving. Leden waren: Röse (Dresden), Grevers (Amsterdam), Aguilar (Madrid), Mummery (Londen), Brophy (Chicago), Jenkins (Dresden), Godon (Parijs), Weiser (Weenen).

Het volgend jaar bleek op de vergadering te Brussel dat een belangrijk bedrag was binnengekomen, en werd besloten iedere twee jaar den „Millerprijs” toe te kennen als een hooge internationale belooning voor belangrijk wetenschappelijk tandheelkundigen arbeid en dezen prijs te doen bestaan uit een groote gouden medaille met de beeltenis van Miller, en uit de rente van het kapitaal.

Op de wijze als bij de Nobelprijs te doen gebruikelijk is, werd besloten den prijs niet toe te kennen voor een specialen arbeid, maar voor het gezamenlijke wetenschappelijke werk van den prijswinner.

Op de vergadering te Berlijn in 1909 werd de medaille naar het ontwerp van Prof. Werda goedgekeurd en besloten het kapitaal te beleggen in Staatsleeningen en te deponeren in de „Deutsche Bank” te Berlijn.

Het beheer over het fonds werd toevertrouwd aan een commissie van 5 leden.

De Jury wordt gevormd door de leden van den „Uitvoerenden Raad” van de Fédération Dentaire Internationale waarin alle aangesloten landen zijn vertegenwoordigd.

De eerste maal werd de prijs toegekend aan G. V. Black (Chicago) in 1910 te Parijs, de tweede maal in Londen, 1912 aan Charles Godon (Parijs).

De oorlog zette vervolgens den arbeid van de F. D. I. stop, totdat zij weder bijeenkwam te Madrid in September 1922.

Daar bleek dat het fondskapitaal inmiddels door de depreciatie van de Mark vrijwel tot nul was gereduceerd en niet eens voldoende voor de vervaardiging van de medaille. Besloten werd voorloopig alleen het diploma uit te reiken, totdat weer voldoende kapitaal aanwezig zou zijn.

Te Madrid werd toen door den Uitvoerenden Raad met algemeene stemmen gekozen de heer JOHN HOWARD MUMMERY, C. B. E., F. R. C. S., L. D. S., D. Sc. (Penn.), te Londen.

De heer Mummery, vice-voorzitter van de F. D. I., Doctor of Science, honoris causa, van de Universiteit van Pennsylvania is vooral bekend door zijn studies op histologisch en anatomisch gebied. (Dental anatomy and microscopy).

Vóór ons ligt een aantal publicaties van zijn hand, (niet volledig) grotendeels verschenen in de „Philosophical Transactions of the Royal Society of London” en de „Proceedings of the Royal Society of Medicine”, die op zichzelf het beste beeld geven van het levenswerk van dezen zoo sympathieken en bescheiden geleerde.

Wij laten de bedoelde publicaties hier volgen in chronologische orde:

- Some points in the Structure and Development of Dentine (1892).
- On the Distribution of the Nerves of the Dental Pulp (1912).
- On the Process of Calcification in Enamel and Dentine (1913).
- On the Nature of the Tubes in Marsupial Enamel, and its Bearing upon Enamel Development (1914).
- Comparative Studies in Calcification (1916).
- The Innervation of Dentine (1916) [Dental Cosmos].
- On the Structure and Arrangement of the Enamel Prisms, especially as shown in the Enamel of the Elephant (1916).
- On the Structure and Development of the Tubular Enamel of the Sparidae and Labidae (1917).
- The Epithelial Sheath of Hertwig in the Teeth of Man, with notes on the follicle and Nasmyth's Membrane (1918).
- On the Structure of the Dental Follicle and its Relations to Pathological Conditions (1920).
- The Morbid Histology of the Teeth (1921).
- A Summary of Existing Knowledge in regard to Variations in Composition and Structure of Enamel, and the Relationship of these Variations to Caries as far as this is known.
- Case of Multiple Dentigerous Cysts (1923).
- On Vaso-motor (?) Nerves in the Dental Pulp (1923).
- Report on a so-called Carious Tooth found in a Dentigerous Cyst (1924).
- The Nerve Supply of the Dentine (1924).

Op de vergadering in Parijs in de Sorbonne (1923) werd het diploma aan Prof. Mummery overhandigd door den Franschen Minister van Binnenlandsche Zaken M. Mannoury, die het eere-voorzitterschap van die bijeenkomst had aanvaard. (Zie T. v. T. 1 Sept. 1923).

De heer Mummery antwoordde als volgt:

„I find it difficult to express my great appreciation of the honour conferred upon me by the award of the Miller prize.

I look upon this as one of the greatest distinctions awarded to any member of our profession and shall always consider it as one of my cherished possessions.

I value it not only as an honour to myself, but as a memorial of my dear friend Professor Miller.

Miller apart from his scientific attainments and the eminent services he rendered to the profession and the Federation by his geniality and delightful personality rendered himself the life and soul of our meetings. He was one of those bright particular stars that shine out, once in many generations and we are gratified to know that his name will be perpetuated by this international prize and will remain attached to it as long as the F. D. I. endures.

The Federation like the Phoenix has arisen from its ashes and has, we are assured, a long and useful future before it.

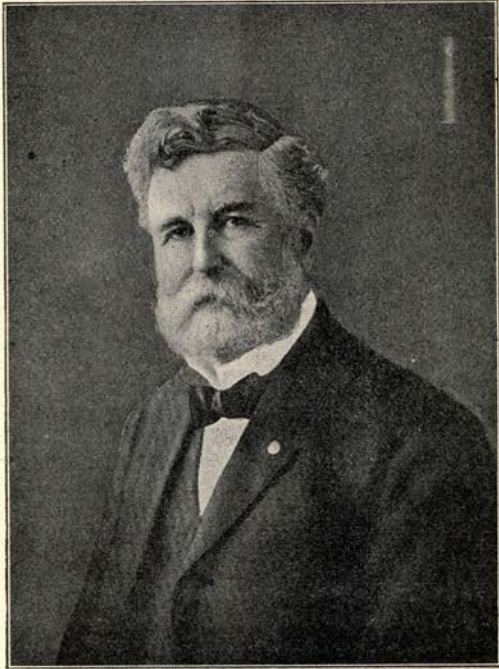
This medal has only be awarded on two previous occasions — first to Prof. Black of Chicago and afterwards to Dr. Godon of Paris — both of whom are no longer with us. In Dr. Godon we have lost one to whom we all looked up with the greatest respect and admiration.

Coming after these great names I feel that in being the third to receive the medal I must endeavour to live up to the high standard set to me by my predecessors in this honour."

Op de vergadering van de F. D. I. in Augustus van dit jaar te Luxemburg gehouden was opnieuw het toekennen van de Millerprijs aan de orde. Ditmaal werd met algemeene stemmen uitverkoren Prof. Truman W. Brophy, M. D., D. D. S., L. L. D., F. A. C. S. Chicago, ook ten onzent welbekend door zijn standaardwerk over „Oral Surgery" en door zijn operatiemethode van palatum fissum, waaraan zijn naam verbonden zal blijven, en waarover wij hem hier voor het Ned. Tandheelkundig Genootschap hebben hooren spreken in Juli 1923.

De onderscheiding hiermede verleend aan den 76-jarigen voorzitter van de F. D. I. is een wel zeer verdiende hulde van de vertegenwoordigers der internationale tandheelkunde aan een van de allereersten en allerbesten uit ons midden en is de bekroning van een lange reeks onderscheidingen hem in den loop der jaren uit alle oorden van de wereld geworden.

Wanneer wij hier niet meer zouden willen doen dan een droge opsomming geven van wat deze man gedurende een halve eeuw voor zijn professie heeft gedaan, dan zou dat alleen meer vergen dan de ruimte van een aflevering van ons

Freeman W. Brophy

Tijdschrift. Het feit dat hij eerlid is van 18 Tandheelkundige Organisaties in Amerika en Europa spreekt voor zichzelf.

Toen in 1913 zijn collega's hem een eeremaaltijd aanboden in Chicago was daar de bloem van de tandheelkunde vertegenwoordigd, en voorzover de buitenlanders niet aanwezig kon-

den zijn, hadden zij in stapels telegrammen van hunne gevoelens doen blijken.

Er werd daar van hem getuigd:

It is easy enough to be pleasant
 When life flows along like a song;
 But the man worth while is the man who will smile
 When everything goes dead wrong.

En dat is nog steeds het kenmerkende van dezen grijsaard, zijn onverwoestbaar optimisme en zijn onbegrensd vertrouwen en geloof in de menschheid en in de professie die hij liefheeft.

En daardoor is hij voor die professie veel geweest en heeft zij aan alle zijden reden tot dankbaarheid:

Aan den man van de wetenschap, die naast zijn reeds genoemde standaardwerk, ontelbare voordrachten heeft gehouden in binnen en buitenland, artikelen heeft geschreven in een reeks van tijdschriften over tallooze onderwerpen, maar vooral over Hazenlip en Gespleten verhemelte, en over het Onderwijs;

aan den leider van het „Chicago Dental College” dat met Philadelphia ook een groot aantal Hollandsche tandartsen en studenten gastvrijheid heeft verleend;

aan den man, die als voorzitter van organisaties van tandartsen en van chirurgen leiding heeft gegeven aan het Vereenigingsleven;

aan den man die meer dan twintig malen naar Europa reisde om daar internationale bijeenkomsten bij te wonen en die op zijn vergevorderden leeftijd niet schroomde als voorzitter van de F. D. I. over te komen voor slechts enkele dagen om deze organisatie uit zijn oorlogsslaap weer tot nieuw leven te helpen brengen. Bij zijn komst in dit jaar is hem — naast de Millerprijs — nog een andere verrassing ten deel gevallen: in Parijs werd hem door den Minister van Volksgezondheid persoonlijk het officierskruis van het Legioen van Eer op de borst gespeld,

als belooning voor hetgeen hij in oorlogstijd voor Frankrijk's zonen heeft verricht, toen hij — ondanks zijn hoogen leeftijd — in de Amerikaansche ambulance te Parijs, zijn groote chirurgische bekwaamheid en ervaring ten bate der gelaatsverwonden heeft aangewend.

Waarlijk „deze man te onderscheiden is zichzelf onderscheiden”!

CH. F. L. NORD.

Deutsche Gesellschaft für dentale Anatomie und Pathologie te Berlijn. Secretaris Dr. I. A. Weski, Kurfürstendamm 230
Berin W. 50.

De leden dezer vereeniging hebben in hunne vergadering van den 7den Augustus j.l., gehouden te München, verklaard te streven naar internationale samenwerking en besloten het lidmaatschap open te stellen voor alle tandartsen en artsen, die belang stellen in haar werken.
